

OBSAH

Dobrá novina pro explozivní svět	1
Holá fakta	4
Rozbitá rodina	10
Příručka pro šťastné manželství	11
Vzorná manželka, vzorný manžel	11
Test pro muže	13
Letní cestování	13
Stopy	17
Hradní hlídka	17
Dejme tomu, že ...	19
Milost, ne mzda	20
Kroky, které provázejí evangelizaci	21
Posud'te sami	21

DOBŘÁ NOVINA PRO EXPLOZIVNÍ SVĚT

Hlasy dnešních dnů volající na poplach jsou asi stejně účinné jako osamělý hlas volajícího na poušti v minulosti. Většina přestává vnímat volání trpícího světa. Války, násilí a přírodní katastrofy televizního zpravodajství jsou vzdálené a neskutečné.

Každá generace se cítí někým nebo něčím ohrožená. Lidé zralí věkem si někde v duchu říkají, že jsou rádi, že mají život za sebou. Nechtěli by být znovu mladí. Od života nic neočekávají. Chtějí jen v klidu a teple dožít. Ti ostatní žijí v tichém zoufalství a rezignaci.

Střední generace se buď bezohledně dere kupředu a poznává, jak chutná moc, nebo zavírá oči a vegetuje v šedosti denního koloběhu. Sny o demokracii se rozplývají. Všude kolem existuje nelítostný boj. Pocit svobody je jiný, než si jej představovali. Ztrácejí sebedůvěru, sebevědomí i sebeúctu. Na změny si netroufají a v lepší budoucnost nedoufají.

Mladá generace propadá zvláštnímu druhu cynismu. Hledá únik, útlum a zapomnění. A právě mezi mladými roste zloba a nenávisť ke všemu a každému. Většina lidí si uvědomuje, že budoucnost lidstva spěje k nějaké další explozi. Když o ní přemýšlíme, naše mysl se instinktivně obrátí k nukleárnímu výbuchu, ale existují i jiné druhy explozí. Všechny však mají podobná znamení, ať už fyzické, intelektuální nebo sociální. Všechny mají stejný průběh, nečekaná událost, náhlý výbuch, rozpad a rozprášení.

První pokusný výbuch atomové bomby byl v Novém Mexiku v červenci r. 1945. Blesk této exploze osvětlil hory vzdálené 15 km a hřibovitý mrak vystoupil do výšky 14 kilometrů. Ocelová věž, na které k výbuchu došlo, se rozstavila a písek pouště v okruhu 800 metrů se proměnil ve skelný krunýř.

V srpnu 1945 vybuchla atomová bomba nad Hirošimou v Japonsku. Usmrtila okamžitě 60.000 lidí, zranila 69.000 a zničila 67% budov. V následujících letech další velmoci vyrobily vodíkovou bombu, která dokáže zničit mnohem víc. První taková bomba vy-

2 ZÁPAS O DUŠI

buchla na malém ostrově v Tichém oceánu v listopadu r. 1952. Ostrov zmizel a na dně oceánu zbyla jáma o průměru 1,5 km. Dnes víme, že to byly jen malé bomby. K dispozici už máme zbraně nedozírného ničení.

Další hrozbou lidstva, o které se mluví a píše již delší dobu, je **populační exploze**. Statistiky přinášejí pesimistické prognózy. Nepoměr narození a úmrtí je znepokojivý v Asii, Africe a Jižní Americe. Přes všechny snahy populační regulace, počínaje antikoncepcí a konče násilnou sterilizací a potraty, většina prognostiků očekává, že do r. 2000 dosáhne obyvatelstvo světa počtu 6 miliard. Podle výpočtů prý nebude dostatek orné a úrodné půdy, aby uživila celé lidstvo. Již dnes existují neřešitelné problémy, jako je hlad, chudoba, nezaměstnanost, rasové šarvátky a zločinnost. Války a katastrofy se jenom znásobují. Jsou nukleární zbraně a populační exploze příčinou tolika neřešitelných problémů dnešních dnů?

K nejvýznamnějším změnám, ke kterým došlo v posledních letech, patří **exploze znalostí**. Znalosti od dob Krista do r. 1900 se zdvojnásobily. Od roku 1900 do roku 1950 se znovu zdvojnásobily. Za dalších deset let se zdvojnásobily opět. K novému zdvojnásobení došlo mezi léty 1960 a 1966. Dnes rozvoj znalostí nestačíme ani sledovat. Informace a znalosti rostou překotným tempem. Knihovny nemají dostatek místa, lidská mysl nemůže pojmout ani si zapamatovat zlomek všech nových informací. Systém vzdělání a předávání znalostí se mění překotným tempem. Ani učební texty na vysokých školách nemohou zůstat delší dobu beze změn. Pouhá lidská

paměť nestačí, paměť počítačů se znásobuje. Informační sítě přijímají a zaznamenávají nové údaje, které jsou již v příštím okamžiku zastaralé. Jsme v době, kdy vývoj nového výrobku, který bude do šesti měsíců zastaralý, trvá dva roky. Položme si důležitou otázku: **Může samotná exploze znalostí a populační kontrola stabilizovat svět?** Zřejmě ne. Zdá se, že znalost dosáhla stupně roztržitého myšlení. Jsme schopni užívat jen zlomky vědomostí. Informační systémy přinářejí záplavu údajů, ale žádné opravdové řešení. Největší změna v myšlení člověka nastala s přijetím učení o Evoluci. Darwin uznal intelektuální schopnosti člověka, ale nenabídl žádný důvod pro jeho existenci a přežití. Dal přednost tělesné zručnosti; postavil instinkt nad intelekt, vášeň nad čistotu a moc nad mravnost. Mravní úroveň uvolnila místo vášním, choutkám, předsudkům a zlovykům. Jsme silní, pokud se týká znalostí, ale slabí, pokud se týká cílů. Sigmund Freud řekl, že chování člověka je obrazem samovolné reakce na vědomé nebo podvědomé potřeby. Život je spíš citové vzrušení než racionální akce.

Tyto a podobné filozofie daly vznik novému učení a myšlení zvaného **existencialismus**. Existencialismus vznikl ve spisech dánského filozofa a teologa, Sören Kierkegarda, který se narodil v roce 1813 a zemřel v r. 1855. Existencialismus je spíš poměr k věcem a sklony než škola filozofie. V základě podporuje myšlenku, že v tomto zkaženém světě není nic jistého kromě vlastní existence člověka. Tato filozofie přivedla mladé lidi k nedůvěře vůči každému, kdo je starší než 30 let. Existencialismus odsuzuje minulost, popírá

budoucnost a oslavuje přítomnost. Existencialisté se nezajímají o zítřek, nezajímají je minulost. Zajímá je jen to, co se děje DNES, co se jich osobně týká právě NYNÍ. Vůbec jim nezáleží na druhých. Tato filosofie má však jeden velký nedostatek, protože ignoruje některé zásadní skutečnosti. Přítomnost NENÍ vše, na čem záleží. Záleží přece na našich rodičích, kamarádech, na školách, které nám daly vzdělání, a v neposlední řadě na církvi a učení Bible. Záleží nám na budoucnosti dětí a dětech jejich dětí. Každý je napojen na minulost a na budoucnost. Kde napojení chybí, objeví se temno, sklíčenost, vášeň, nenávisť a násilí. Toho všeho jsme svědky každý den.

Nemůžeme mluvit o explozích, a nezmínit se o **sexuální explozi**. Od doby pohanského Říma se svět nezabýval sexuálním vyžitím tak jako nyní. Ti, kteří úmyslně opomíjejí existenci manželské nevěry, prostitute a sexuální nezřízenosti, neberou na vědomí, že je to dnešní způsob života milionů spoluobčanů. Pornografie a prostitute jsou jedno z nejvýnosnějších podnikání. Porno časopisy zaplavily novinové stánky, velebí sexuální ukojení jako nejvyšší cíl života, zatímco filmy šíří opzlost a sexuální zvrácenost. Kriminalita motivovaná sexuálním násilím nebezpečně narůstá a jejich obětí jsou často děti a mládež. A přece, všichni ti, kdo mají otevřené oči a přemýšlejí s čistou myslí, ví, že tato nevázanost přinesla víc neštěstí, více smutku, pocitu viny a nespínáných přání. Odráží se to ve statistikách v souvislosti s pohlavně přenášenými chorobami, následnou neplodností žen, umělými portraty a rozvrácenými rodinami. Například Švédsko je jedna ze zemí, které

neprosazují morální imperativy a sexuální bezuzdnost je legalizována. Děti získávají sexuální instrukce od útlého dětství. A jaký je výsledek? Švédsko vede v počtu sebevražd a má ohromný problém s alkoholem a drogami. Není to šťastná země.

Známý psychiatr Fromm v článku "Náš způsob života působí depresí" řekl, že sexuální volnost žádným způsobem nepřispěla k lepšímu pocitu vědomí nebo obohacení citových zážitků jedince. Všechny tyto exploze mají jedno společné: mají tendenci odstranit důvod bytí. Zničme-li smysl života, zničme i člověka. Splyne-li člověk s mořem lidí, kde je zbaven své osobnosti, dostaneme člověka zbaveného všech konvencí a zábran, opuštěného bez rodiny a bez přátel. Vědomí, že člověk vyšel od Boha, že se k Bohu vrátí, je hlavní smysl života. Ale víra v Boha je víc než filozofie. Je to nový život! Jsme napojeni k Tomu, kterého smrt nemohla udržet v hrobě. Ježíš Kristus zemřel, vstal z mrtvých a žije dnes jako mocný Spasitel. On požehná a změní život těch, kteří k Němu přijdou s celým srdcem a kteří odevzdají své životy službě a slávě Jeho jména. Ti, kteří přijmou Krista, poznají, že člověk byl stvořen k Božímu obrazu, a třebaže se rodí poznamenaný hříchem, může být vykoupen a může přijmout odpuštění. Pro věřícího Boží úmysl znamená, že člověk je napojen nejen na minulost a přítomnost, ale především k věčné budoucnosti. Boží slovo nám dává ujištění a směr v "nejisté a nejasné" přítomnosti. Víme a cítíme, že náš svět stojí na pokraji politických, národnostních, hospodářských, ekologických, energetických, vojenských a jiných krizí, ale Bůh nás ujišťuje, že

4 ZÁPAS O DUŠI

miluje člověka vřelou láskou. Bůh touží dát každému plný, smyslem oplývající život výměnou za prázdné, mělké a nerozumné lidské filozofie. Člověk, který upřímně hledá svého Stvořitele a smysl života, má Boží odpověď a spásu na dosah ruky. Biblické křesťanství nám zaručuje, že vědomí a víra v Kristovo sebeobětování na kříži za nás hřích přinese největší radost života. Jestliže milujeme svého Boha celým svým srdcem, celou svou myslí, celou svou silou, potom rádi a dobrovolně děláme to, co je Bohu milé. Každý z nás má na vybranou. Buď přijmeme volbu pokoje, požehnání a smyslu života, nebo volbu anarchie a světové zkázy.

Americký historik B. Adams řekl před 100 lety: *"Člověk si osedlal vědu, a věda se pod ním teď splašila. Pevně věřím, že neuplyne mnoho století, než se stane věda pánem člověka. Stroje, které vynalezne, se vymknou jeho nadvládě. Jednou v budoucnu věda bude mít možná ve své moci existenci člověka, a lidská rasa spáchá sebevraždu tím, že vyhodí svět do povětří!"*

Adams si představoval, že to bude trvat několik staletí. Netušil, že splnění jeho předpovědi se vyvine během JEDNOHO století. Dnes je to nemilosrdná skutečnost, že člověk - nehodou, přepočtem, nebo prostě lidskou špatností - může zničit život na tváři zeměkoule během několika okamžiků.

A přece ještě nežijeme v naprosté tmě a beznaději, jak by se mohlo na první pohled zdát. Světlo Božího evangelia svítí jasně pro každou generaci, tedy i tu naši. Jen ono může způsobit

bí. Ať se mocnosti a jejich vlády rozhodnou jakkoli, biblický křesťan je v bezpečí.

♦ *Blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův zákon. Blaze těm, kdo zachovávají jeho svědectví, těm, kdo se na jeho vůli dotazují celým srdcem. Ti podlosti nepáchají, jeho cestami se berou. (Žalm 119:1-4)*

- J. D. J. -

HOLÁ FAKTA

Je předmanželský nebo mimomanželský sex otázkou morálky nebo zdraví?

Jakákoliv diskuse o morálce dnešních dnů v oblasti sexuálního chování a výchovy rozdělí účastníky do skupin vášnivě si odporujících. Dospělí a mládež mají své názory. Dokonce názory lékařů, psychologů a jiných odborníků se liší. Po čtyřiceti letech feminismu, antikoncepce a sexuální revoluce je předmanželský i mimomanželský styk, potraty, homosexualita nedílnou součástí naší společnosti. Abstinence pohlavního života pro děti a mládež je téma, o kterém se málokdo odváží mluvit a považuje ji za něco nemožného. Přesto existují skutečnosti, které svou burcující pravdou nutí i volnomyšlenkáře k zamyšlení.

Existuje zlatá střední cesta?

Doporučíme-li mládeži sexuální abstinenci, ale současně poskytneme informace o antikoncepci a ochranu před pohlavními chorobami, otevíráme vrátka možnostem a vytváříme tím dojem, že existují dvě cesty:

čtyři procenta mládeže zůstane zdrženlivá a zbývající polovina začne používat antikoncepci.

Antikoncepce vyvolává pocit falešné jistoty a neodradí od promiskuity, právě naopak. Nejlepší ochrana zdraví a jediná spolehlivá cesta prevence nechtěného těhotenství a pohlavních chorob mladistvých je sexuální abstinence. Zvážení pravdivých informací odhalí mladým smrtelné nebezpečí nesprávné volby. Nejčastější otázka studentů, kteří nesou následky svého nerozumného činu, je: **"Proč mě někdo nevaroval?"** Někteří se rozhodnou správně. Uvědomí si: "Jestliže mi hrozí takové nebezpečí, musím změnit své chování a jednat podle toho." Skutečností zůstává, že 15-20% mládeže riskuje za každých okolností i po zvážení rizika a následků. Dalších 60-80% si zvolí cestu podle toho, která fakta zváží.

Sexuální výchova

Smyslem výchovy k zodpovědnosti není vyděsit mládež k smrti, ale k životu. Jestliže je strach účinnější metoda než filozofická volba životního stylu, pak má ve výchově své místo.

U nás probíhají diskuse, zda odpovědnost za sexuální výchovu náleží výlučně rodičům nebo škole. Nezapomínejme, že zodpovědnost za výchovu dětí patří především rodičům. Rodiče mají právo, aby jejich děti nebyly vystaveny nebezpečí falešného učení. Škola, lékaři a ostatní odborníci mají morální povinnost informovat mládež i veřejnost pravdivě, ale vždy tomu tak není. Můžeme se poučit ze zkušeností těch, kteří mají experimenty sexuální výchovy za sebou.

Deborah Anne Dawson na základě průzkumu pro **"Perspektivy plánovaného rodičovství"** dospěla k závěru:

Ti, kteří prošli sexuální výchovou směřující k používání antikoncepce, použili své znalosti a informace v praxi, aniž by čekali na manželství.

Na základě amerických vládních statistik pro mládež narozenou mezi r. 1970-1987 těhotenství -náciiletých (8.-12. třída) se více než zdvojnásobilo (z 300 000 na 750 000 ročně), přestože -náciiletí používají antikoncepci a mají veškeré potřebné informace.

Americké školství užívá různé programy sexuální výchovy:

"Antikoncepce": Kondomy pro studenty - střední škola, Adams City High v Kalifornii byla mezi prvními, která tento program přijala. Po třech letech počet narozených nemanželských dětí vzrostl o 31% nad celonárodní průměr.

"Sexualita, povinnost a rodina": Program, který probíhal v San Marcos v Kalifornii, prokázal pokles těhotenství ze 147 na 20 mezi 15-17 letými v prvních dvou letech programu.

"Sex respekt": Doporučuje rodinný program bez předmanželského pohlavního života. Bez podstatného rozdílu, zda studenti žijí ve velkých městech či odlehlých oblastech, v porovnání s kontrolní skupinou, dva roky po zavedení osnov, byl výsledný rozdíl o 44% méně těhotenství.

"Abstinence": Sexuální abstinence a opravdová sexuální svoboda se v žádném případě vzájemně nevylučují, ale doplňují. Právě naopak. Jen tento program zajišťuje, že strach z nechtěného těhotenství, následků pohlavních chorob nebo smrti z AIDS je naprosto zbytečný.

Názorná ilustrace: Šest studentů má 6 skleniček vody a 6 kartiček s názvy pohlavních chorob. Jedna ze

6 ZÁPAS O DUŠI

studentek je označena panna. Studenti do skleničky před výměnou plivnou a předají kartičku s názvem syfilis, AIDS, herpes, ... dalšímu partnerovi. Po prvním výměně obsahuje každá sklenička tělesné tekutiny dvou spolužáků. Náznorná ilustrace vzbuzuje u studentů odpor a ponaučení: v posteli nejsi jenom ty a partner, ale všichni předchozí partneři, kteří spali s tím tvým. A ponaučení pro pannu? Nejenže přišla o panenství, ale sama se nakazila pohlavní chorobou. Místo romance to může být realita jisté smrti. K přenosu AIDS stačí jeden chybný krok.

Prevence všeho nechtěného

není snadná. Tlak a naléhání partnera, vašeň a zvědavost jsou nepředvídatelné. Proto: **Nevyhledávej samotu, vyhýbej se pokušení, neodkládej oblečení** - každý knoflík, každý zip je jen malou připomínkou. Promiskuita vede k smrti, zdrženlivost a sebeovládání k životu. Smutnou skutečností zůstává, že dívky, které si nezachovaly panenství, mají šestkrát vyšší pravděpodobnost sebevraždy.

LÉKAŘSKÉ POZNATKY

Rakovina cervixu: gynekologové dospěli k závěru, že pohlavní promiskuita (více než 1 partner) radikálně zvyšuje možnost rakovinného onemocnění. Příčinou je papilloma virus a ten se přenáší pohlavně. Největší riziko způsobuje virus condolyma, který zvyšuje riziko rakoviny u žen 1 200 x. Virus může být neaktivní i několik let, nebo se může vyvíjet velmi pomalu. Muži, jejichž ženy zemřely na rakovinu "cervixu", mohou přenést zhoubný virus následné partnerce nebo další manželce. Předrakovinové změny nebo rakovina (cervical dysplasia nebo neo-

plasia) se téměř nikdy nevyskytuje u žen, které si zachovaly panenství. Manželé, kteří sexuálně nepoznali jiné partnery, mají malou šanci, že se u nich objeví rakovinotvorné buňky. Čím více sexuálních partnerů muž či žena mají, tím vyšší riziko rakovinového onemocnění mají.

Rakovina prsu: v posledních letech výrazně vzrostl počet žen postižených rakovinou prsu. Onemocnění se objevuje zvláště u mladých žen. Tato skutečnost má různé příčiny. Dědičně se přenáší asi 5-10% případů onemocnění. Svoji roli jistě hraje životní prostředí a působení nadměrné radiace. Riziko výskytu rakoviny se ve 20. století podstatně zvýšilo všeobecně. V posledních 20 letech se počet rakovinového onemocnění prsu zvýšil o 25%. Počátkem století se první menstruace dívek dostavila mezi 12 a 13 lety. Průměrný věk při prvním porodu byl 21-22 let. Hormonální změny, intenzivní růst buněk a mléčných žláz trval asi 9 let. Dnešní dívky začínají menstruat o něco dříve, ale první těhotenství se odsunulo na věk mezi 25-30 lety. Dělicí se buňky mléčných žláz (pokud nejsou přerušeny umělým potratem) jsou vystaveny hormonálnímu působení asi dvakrát tak dlouhou dobu než před sexuální revolucí.

Nové vědecké zkoumání a důkazy směřují k příčině zvýšeného výskytu rakoviny. Více než dvacet lékařských studií dokazuje, že pravděpodobnost výskytu rakoviny prsu je mnohem vyšší u žen, které ukončí první těhotenství potratem. Ženy, jejichž první těhotenství končí normálním porodem, mají poloviční šanci vzniku rakoviny. Při dvou a více potratech se pravděpodobnost zvyšuje 3-4 krát. Světově

zvýšený počet potratů je přímou příčinou prudkého vzestupu rakoviny prsu.

Během prvního těhotenství dochází k trvalým změnám v prsu ženy. Před otěhotněním má žena nevyvinuté mléčné žlázy. Během těhotenství estrogen a další hormony způsobí rychlý růst mléčných žláz a celá vnitřní stavba prsu se dramaticky změní. Buňky, dříve nepoužívané, náhle vyrostou v nový systém, který může produkovat mateřské mléko. Když je tato tvorba a změna prsu ukončena, nedochází k žádným podstatným změnám během dalšího života ženy. Přirozeně vyvinuté prsní žlázy mají mnohem nižší pravděpodobnost vzniku rakovinového bujení. Devadesát procent potratů je v období prvních 3 měsíců, kdy se přerušuje nejen těhotenství, ale i probíhající změny v prsou ženy. Umělé přerušování těhotenství může způsobit mutaci a abnormální růst buněk. Obzvláště mladé pacientky mívají nejprogresivnější a nejzhoubnější formy onemocnění. Předmenopauzní rakovina prsu je mnohem rychleji rostoucí a zhoubnější než rakovina po menopauze (přechodu).

AIDS zabíjí bezohledně muže, ženy, děti, mladé i staré. Stále častěji se dotýká životů lidí, kteří nenesou přímou odpovědnost za nákazu. Virus HIV se šíří mezi lidmi bez ohledu na vzdělání a společenské postavení. Vědci a lékaři přesně neznají způsob přenosu viru HIV, přesto jsme denně ujišťováni a přesvědčovani, abychom neměli z ne sexuálního přenosu AIDS zbytečné obavy. Jen pro zajímavost: v Americe má dnes každé pracoviště určeného zaměstnance, který je zodpovědný za sběr odpadu a odvozu k likvidaci krví potřísněného materiálu. Na pracovišti

se musí každé místo potřísněné krví vyčistit k tomu určenou dezinfekcí. O každém takovém případě či úrazu na pracovišti se vede přísná evidence. Každá toaleta má zvláštní nádobu, která je označena varovnými nápisy a obrázky podobnými těm, kterými se označuje radioaktivní materiál. Odborníci vám potvrdí, že "blood born" - krví přenášené choroby (nejen AIDS) jsou nebezpečnou realitou dnešních dnů. Zatím jediná neúčinnější metoda, jak se nakažení AIDS vyvarovat, je prevence, která vyžaduje změnu myšlení a chování všech lidí. Na jedné straně je tato změna nepřijatelná, protože nikdo nemá právo ovlivňovat sexuální chování jedince. Na druhé straně, podceňování nebezpečí přenosu AIDS je příčinou dalších zbytečných případů. Tvzení, že není důvod proč separovat pacienty nakažené virem HIV, je naprostá nezodpovědnost a zlehčování vážnosti situace.

Jak jsme na tom u nás? Národní centrum podpory zdraví, Praha 1993, vydalo brožurku **Nedáme AIDS šanci**. Mimo jiné se zde dozvíme: **"AIDS je sice velmi těžké a závažné onemocnění, ale stěží najdete jinou nemoc, proti které je tak snadné se plně a účinně chránit. Používání prezervativu významně omezuje riziko přenosu HIV na minimum."** Brožurka uvádí tři stupně rizika. Vysoké, střední a žádné. Pro naši informaci uvádějí, že při líbání, tělesném dotyku, společném ubytování, kašlání, dýchání, kýčání, veřejném stravování, užíváním nádobí, oblečení, prádla, koupaliště, sauny, v bazénech, na toaletách, v koupelnách nám nehrozí žádné riziko. Lékař, zubař, nemocnice, kadeřník, holič, manikúra, pedikúra, propíchování uší -

8 ZÁPAS O DUŠI

opět jsme ujistěni, že žádné riziko nehrozí, pokud jsou dodržovány hygienické normy. Tetování, protože to u nás není povoleno, může být při neodborném postupu rizikové.

Martina Pávová, Český deník, 23. září, 1993 napsala: **AIDS se šíří geometrickou řadou bez ohledu na hranice států, politické, kulturní či geografické překážky. Každý půlrok přibývá na Zemi milion nakažených. Každý den pět tisíc a každých 18 sekund je další člověk odsouzen k čekání na zázrak (skutečnost je čekání na smrt). Nebude-li vbrzku nalezen účinný lék, AIDS během nejbližších desetiletí předčí v ničivosti černý mor. Kulminační bod nákazy se teprve očekává.**

Můžeme důvěřovat svým sexuálním partnerům, odborníkům a zákonodárcům? Los Angeleský deník Times uveřejnil znepekující informaci, že mladí homosexuálové ve věku 17-25 let vědomě ignorují nebezpečí nákazy HIV virem a opakovaně podstupují nejvyšší riziko nákazy. R. F. Carrey napsal do časopisu "Sexuálně přenášené nemoci" (Vol.6, No.5, 1993), že 29 z 89 testovaných kondomů neobstálo. Časopis "Social Science and Medicine", Dr. Suzan Weller z Lékařské fakulty v Galvestonu analyzovala 11 HIV studií. Podle jejího odhadu, pouze 69% kondomů může ochránit před přenosem HIV viru, pokud partneři dodržují všechna výrobcem předepsaná pravidla.

Dnes víme, že se AIDS může přenést z lékaře na pacienta a naopak. Ohrožení jsou záchranáři, požárníci, policie, vojáci, pracovníci pohotovostní služby, pracovníci ambulancí i každý občan, který je svědkem jakékoliv nehody a poskytne zraněnému první

pomoc. Nedávný případ floridského zubaře, dr. Acera, který nakazil virem HIV šest pacientů, není jisté ani první, ani poslední. Kim Bergalisová doplatila životem ve svých třidvaceti letech na nezodpovědnost a lehkovážnost lékaře. Dr. Acer zemřel na AIDS krátce po ní.

Onemocnění se také přenáší z matek na novorozence. V Americe se ročně rodí asi 2 000 nakažených dětí. Přesto se ještě dnes diskutuje, zda je etické, aby těhotné ženy procházely povinným testem. Dr. Everett Koop, bývalý vládní poradce, prohlásil: **Žádná jiná choroba než AIDS nebyla "ušita na míru" tak, aby zničila celé generace.** Svět a jeho zodpovědní činitelé si musí uvědomit, že otázky spojené se šířením AIDS nelze řešit rozdáváním kondomů ve školách, diskotékách a na veřejných místech. Jde o zákeřnou a smrtelnou mystifikaci, za kterou platí především mladí lidé svým životem.

Fakta amerických statistik:

Ústředí pro kontrolu chorob:

- ✓ V New Yorku je AIDS hlavní příčinou úmrtí žen ve věku 20-29 let.
- ✓ Protože má AIDS inkubační dobu až 8-13 let, dnešní dvacetiletí se nakazili jako školáci.
- ✓ Epidemie HIV se šíří nejrychleji mezi ženami ve věku 15-20 let.
- ✓ Náciťelí jsou nejvíce ohroženi. Během posledních dvou let vzrostl počet nakažených AIDS o 72%.
- ✓ Mezi vysokoškoláky je 1 z 500 studentů HIV pozitivní.
- ✓ Denně se nakazí pohlavní chorobou 6 000 studentů.

Před dvaceti lety byly mezi mládeží čtyři druhy pohlavních chorob. Dnes

jich máme více než 30. Na některé nemáme a neznáme léky. Mnohé z pohlavních chorob způsobují neplodnost. Co vidíme dnes mezi mládeží, to bylo dříve známé pouze v mezích prostitutek.

Dr. Robert R. Redfield je šéfem Institutu pro výzkum HIV armády Spojených států. Na otázku, co si myslí lékaři o spolehlivosti používání kondomů, odpovídá: **"Hovořil jsem s tisíci lékaři. Na moji přímou otázku, zda jsou přesvědčeni o spolehlivosti ochrany kondomem pro pacienty, kteří jsou nakaženi ve styku s někým, kdo nakažen není, neodpověděli kladně ani jeden."**

Během dvaceti let americká vláda vydala 2 miliardy dolarů aby mládež používala pro sexuální ochranu před těhotenstvím prezervativy. Za tu dobu se mnohonásobně zvýšilo nechtěné otěhotnění, potraty a sexuální přenášené choroby. Stát, vždy když něco nepracuje, řeší situaci zvýšením finančních nákladů na program, který je k ničemu, jen aby se na teplých pozicích udrželi všichni byrokraté, pro které platí skutečnost "čím hůř, tím lépe pro nás". Federální vláda určila pro sexuální osvětu kondomománie dalších sedm miliard dolarů coby spolehlivou ochranu proti AIDS. G.C. Frosner v časopise **"Infekce"** (Vol.17, No.1,1989) potvrdil, že kondomy zajišťují pouze částečnou ochranu. Homosexuálové, kteří prezervativy nepoužívají vůbec, mají jen o 3,3% vyšší výskyt nákazy HIV virem, než homosexuálové, kteří kondomy používají důsledně. Všechny tyto informace nejsou běžně dostupné ani zveřejněny.

Ujistění, že spolehlivá ochrana před AIDS použitím kondomů, je pustá lež.

Prvním předpokladem úspěšného používání je dodržování 14 zásad. Použití kondomů neochrání ani před těhotenstvím 15-20% uživatelů. Faktem zůstává, že latexová hmota kondomů má propustnost 5 mikronů. AIDS virus je 0,1 mikronu (údaj Rubber Chemistry and Technology). Kondom není ani ochrana ani zábrana, ale děravý cedník. Při běžném používání se 4% kondomů protrhnou, 2% jsou závadné - mají mikroskopické trhliny. Spolehlivost kondomů se od dob legalizace potratů nezměnila. Právě pochybná spolehlivost kondomů, uvádělo se 12%, byla hlavním důvodem legalizace potratů. Pokud vezmeme v úvahu vědomí, že k těhotenství může dojít pouze během několika dnů měsíčního cyklu ženy, kdežto **bezpečný sex** s použitím kondomů pro jiné důvody než zabránění početí, zvyšuje se **nebezpečí selhání** o to více. Neplánované otěhotnění řešíme interrupcí, AIDS interrupcí nevyřešíme. Umíte si vůbec představit, co by způsobila legislativa práv společnosti v boji proti AIDS, která by se zbavovala produktu nechtěného omezení stejným způsobem jako se zbavujeme nechtěného početí?

Otázky spojené s chorobou AIDS se velice často spojují s porušováním lidských práv. Povinné testování rizikových skupin obyvatelstva není otázkou diskriminačních opatření, ale neochoty podívat se pravdě do očí. Prevence je vždy účinnější než lživé ujišťování, že žádné nebezpečí nehrozí. Člověk, který je nakažen virem HIV nemá právo aby rozhodoval podle svého uvážení, zda bude o své chorobě informoval lékaře a svého sexuálního partnera. Kdo bude informovat záchraný a zdravotní personál v případě úrazu? Lidská práva

10 ZÁPAS O DUŠI

mají totiž i ti, kteří homosexualitu a toxikománii neberou za přijatelný způsob života. Ano, víme, že není možné každého převychovat a také víme, že není možné každého pacienta vyléčit. Máme-li vážít, kterou cestu si vybereme, musíme volit tu, která může zabránit dalšímu hazardu se životy nevinných. Ohrožen je každý z nás a láska k bližnímu patří všem bez rozdílu, i nemocným a nakaženým HIV. Právě zde má své místo láska, soucit, právo i zákon.

Zůstává otázka, proč neslyšíme pravdivé informace těch, jimž světuje své životy? Je snad šíření choroby AIDS součástí plánů globální redukce obyvatelstva? Nezapomínejme, že mocenská a politická manipulace obyvatelstva je mocnější než ojedinělé varovné hlasy těch, kteří volají na poplach. Věda a politická moc se může vydat cestou, která má s pravdou, morálkou a etikou pramálo společného.

- kas -

ROZBITÁ RODINA

Ráda bych přispěla k misijní práci na poli našich rodin. Proto se chci s pomocí Ducha svatého s vámi rozdělit o Boží slovo, které mě jako ženu již několik roků doslova ohromuje. Jsou to vzkazy z listu apoštola Pavla Titovi, určené ženám všech generací a všech dob.

- ◆ *Podobně starší ženy ať se chovají důstojně, ať nepomlouvají a nepropadají přílišnému pití vína. Ať vyučují mladší ženy v dobrém a vedou je k tomu, aby měly rády své muže a své děti, byly rozumné, cudné, staraly se o domácnost, byly laskavé a*

poslouchaly své muže, aby Boží slovo nebylo zneváženo. (Tt 2:3-5)

Zaujal mě konec zmíněného citátu - "**aby Boží slovo nebylo zneváženo**". Ptala jsem se mnoha lidí, věřících i nevěřících, zda je v naší zemi Boží slovo ve vážnosti. Odpovídali shodně: **není**. Hledala jsem tedy v Bibli, čím může být Boží slovo zneváženo. A budu upřímná, velmi ráda bych byla objevila, že na znevážení Božího slova se podílejí okupanti, ateisté a komunisté. Ale k mému údivu jsem shledala, že Boží slovo nikdy nebylo poníženo existencí ateistů a Božích odpůrců, ale vždy pouze tím, když Boží lid nežil podle Božích řádů. Apoštol Pavel říká doslova, že Boží slovo je zneváženo, když ženy, nazývající se věřícími ženami, nemilují své muže, své děti, nejsou rozumné, cudné, nestarají se pořádně o domácnost, nejsou laskavé a neposlouchají autoritu svého muže. A také, když věřící ženy pomlouvají.

Máme-li tedy mluvit o misii v rodině, potom v první řadě musíme nastavit zrcadlo sobě samým, nám věřícím ženám. Donedávna bylo v našem národě Boží slovo v posměchu. A já sobě i vám kladu otázku: **proč?**

Milovaly křesťanské ženy své muže tak, aby to všechny ateistky ve státě viděly? Milovaly křesťanské matky své děti tak, aby se nepřízpusobily hromadnému odsunu vlastních dětí do socialistických jeslí, školek, družin a pionýrů, i když by tato láska stála osobní obětí? Byly křesťanské ženy v minulých letech rozumné? Víme vůbec, co je to rozumnost z Božího pohledu? Byly jsme cudné? Umíme se starat o domácnost? Dovedeme vycházet s naším přídělem peněz bez lamentování, ale s vírou a důvěrou

v našeho úžasného Boha? Víme, co je to laskavost? Máme chuť poslouchat své muže? Nepomlouváme v jednom kuse?

Nejde jen o to, abychom kriticky hodnotili mladší generaci. Mladí mají být vyučeni staršími. Představte si, zda celá tragédie našeho národa nezačala skutečností, že žena se vzhledla v jiném než Božím řádu a muž jí z toho falešného okouzlení nepomohl. Všichni bychom rádi řekli, že je to mnohem složitější, aby nás neobtěžovala naše osobní vina. Ale ono je to skutečně tak prosté.

Vyznejme, že se nám v minulosti nechťelo žít do důsledků podle Božího slova. Vyznejme upřímně, že se nám tak nechce žít ani dnes, kdy máme možnost se zcela svobodně rozhodnout. Stále čekáme spásu od politiků, od ekonomů a od kde koho. Nedělejme si iluze. Jediný Spasitel je Ježíš Kristus a chceme-li tvrdit, že ho milujeme, potom musíme poslouchat jeho přikázání. On nám ve vztahu k Otci ukázal zcela zřetelně, o co jde v lásce k Bohu. Kdo chce milovat Boha, musí poslouchat jeho slovo. Život ve vlastní režií svého rozumu, který máme za sebou z minulého půlstoletí, jasně vypovídá, jak to dopadne, když se z Bible učíní jen zajímavá kniha.

Bůh nám skrze své slovo nabízí mnohá zaslíbení, ale očekává naši poslušnost. Miluje nás, velmi mu na nás záleží. Chce pomoci našemu národu. Náš národ se řítí do záhuby, ale Bůh ho miluje. Pán Ježíš se nazval lékařem, který přichází k nemocným. Lékař musí k ozdravení těla činit někdy i chirurgické zákroky a nařídí dietu a lidé se většinou podrobí. Lékař však potřebuje ke své práci sterilně čisté nástroje. My

máme být nástroji Pána Ježíše Krista, jenže použitelní budeme jen, když budeme čistí.

Už jsme učinili pokání z toho, že rodinný život křesťanů se od války většinou neřídil Božím řádem, ale přijal řád společnosti?

- Marie Frydrychová -

PRÍRUČKA PRO ŠTASTNÉ MANŽELSTVÍ

Kdosi moudrý kdysi prohlásil: "Muži a ženy se žení a vdávají z naprosto opačných důvodů.

Muž se žení s přáním, aby se jeho vyvolená nezměnila a zůstala přesně taková, jaká byla, když si ji bral. Tím nemyslí jen její mladistvou krásu. Muži si přejí, aby si ženy zachovaly svoji něžnost, veselost, spokojenost a smysl pro humor.

Ženy naopak vstupují do manželství s představou, jak toho svého vyvoleného změní, aby se podobal jejich představám. A co se nestane?

Žena se v okamžiku, kdy přijme přijetí svého muže, změní, protože má před sebou životní úkol: změnit svého muže. Ale ať se snaží jak se snaží, po celoživotním úsilí zjistí, že muž je nezměnitelný."

VZORNÁ MANŽELKA A VZORNÝ MANŽEL

Uprostřed všeho, co životní shon přinese, zachovej si chvíli, aby ses dovedla smát, milovat a modlit se. Jen tehdy bude mít život smysl každý den.

♥ Ukaž svému muži tisíce způsoby, že je milován a že právě on je úžasná

12 ZÁPAS O DUŠI

osoba. Romance v manželství umírá z netečnosti a zanedbáním. Jen ty jí můžeš oživit, budeš-li něžná milenka, když budeš dbát na svůj vzhled a použiješ svoji ženskost, kterou jsi používala v době námluv.

- ♥ Vzorný manžel prokazuje lásku a city nejen slovy, ale především činy. Žena potřebuje vědět, že má v manželství důležitou úlohu.
- ♥ Pamatuj si, že i muž potřebuje, aby byl oceněn a polichocen. Jestliže toto najde u své manželky, má o důvod méně, aby přijímal lichotky a uznání žen odjinud.
- ♥ V manželství nestačí přijímat ženinu péči a starost o rodinu jako samozřejmou povinnost. Domácnost a děti vyžadují nadlidské úsilí, jsou totiž náročné nejen fyzicky, ale i emocionálně. Žena potřebuje, aby jí muž "podržel", když nemá "náladu."
- ♥ Moudrá žena porozumění od muže nejen očekává, ale především mu dá vědět, že právě on je ten, na koho se může za každých okolností spolehnout. Když zachovává jeho tajemství, získá si jeho důvěru. Raduje se z jeho úspěchů, má soucit a porozumění pro porážky. Nikdy nesnižuje manželův neúspěch a chyby mu nepřipomíná.
- ♥ Dobrý manžel zajišťuje manželce určitý stupeň finanční nezávislosti a rozhodování.
- ♥ Moudrá žena se zajímá o to, co zajímá muže a pokud je to možné, těší se ze společného zájmu. Čím více společných zájmů manželé mají, tím více radosti a spokojenosti zažívají ve společné přítomnosti a navíc, mají nekonečné množství námětů k rozhovorům.
- ♥ Muž je společníkem ženy, se kterou sdílí své zájmy a myšlenky.
- ♥ Ke spokojenému manželství patří i společná péče o domácnost a dobré hospodaření. Pořekadlo, že láska prochází žaludkem, platí i dnes. Dobrá hospodyňka může zachránit manželství, kde mají partneři hluboko do kapsy. V dobách finančních těžkostí žena může povzbuzuje, aby neztrácel naději a snaží se, aby všechny finanční problémy řešili společně jako přátelé. Společné těžkosti spojují kamarády v boji o přežití.
- ♥ Muž nesmí zanedbávat ženino společenské vyžití, aby žena netrpěla klaustrofóbií. S radostí přijme zodpovědnost a účast při výchově dětí. Děti musí vědět, že autorita rodičů a pravidla v rodině mají jeden směr.
- ♥ Úkolem ženy je, aby se aktivně podílela nejen na povinnostech, ale aby byla součástí společného vyžití ve volném čase a nesabotovala mužovy zájmy. Jestliže je žena příliš zaměstnaná domácností, svým povoláním a zájmy, nebo ji mužovy potřeby nezajímají, bude hledat manžel jiné spřízněné duše, které nemaří radost a neutápí se ve starostech co dřív a co potom.
- ♥ Dobrý manžel je ohleduplný k intimním potřebám manželství. Je věrný, vychází dobře s manželčinou rodinou a je ke své ženě vždy čestný.
- ♥ Jak vidí manžela či manželku rodina a přátelé, závisí na tom, co o něm jeden nebo druhý řekne a jak se k sobě chovají na veřejnosti. Nedělejte ze sebe mučedníky a nehledejte sympatie mimo manželství. Bude-li si vážit jeden druhého a bu-

dou-li o tom svědčit i vaše poznámky, pomáháte nejen sobě.

- ♥ Dobrý manžel prokazuje pozornost své ženě nejen na veřejnosti, ale i doma. Neffirtuje s ostatními ženami a nedělá důležitá rozhodnutí bez vědomí manželky.
 - ♥ Nezávisle na tom, jak starý manžel je, potřebuje dětskou péči a trošku hýčkáání. Je-li nemocný, pečujte o něj s láskou a pozorností. Malá investice přináší bohatý zisk. Jestliže manžela pokáráte, polibek a úsměv ránu zahojí. Manželka někdy zastupuje roli maminky.
 - ♥ Dobrý manžel manželku zbytečně nekritizuje a nedává přednost dětem a příbuzným před potřebami manželky. Pamatuje na to, aby i žena měla volný čas jenom pro sebe, aby mohla mít i své zájmy.
 - ♥ Dobrý manžel nezapomíná ženu pochválit a povzbudit. Ne prázdné řeči a formality, ale povzbuzení, které přichází z hloubi srdce, potěší nejvíce.
- S. W. -

TEST PRO MUŽE

Několik kontrolních otázek, které mohou pomoci vybudovat lepší manželské vztahy a porozumění. Za každou kladnou odpověď na otázku si připočtete deset bodů, pokud jste splnil úkol jednou v posledních šesti měsících. Jestliže jste to dokázal dvakrát nebo vícekrát, dejte si dvacet bodů.

- ✓ překvapil jste manželku a pozval ji na večer s překvapením?
- ✓ uvolnil jste manželku z večerních povinností? Uklidil kuchyň po večerí, uložil děti do postele?
- ✓ sedli jste si společně při šálku kávy

nebo čaje a hovořili jste spolu 30 minut bez vnějšího vyrušování?

- ✓ připravil jste pro manželku voňavou koupel?
- ✓ napsal jste jí zamilovaný dopis a odeslal jej?
- ✓ zapsal jste si někdy důvody proč máte svoji ženu rád?
- ✓ dal jste někdy své ženě den volna? Postaral jste se o děti, domácnost a vaření?
- ✓ ztrávili jste společný večer, kdy jste si povídali o společné budoucnosti, plánech a snech?
- ✓ zkusil jsi někdy připravit víkendové překvapení jen pro vás dva?
- ✓ sebral jste své špinavé prádlo a odložil jej tam, kam patří alespoň jednou za posledních šest měsíců?
- ✓ opravil jste něco v domácnosti, aniž by vás o to manželka požádala?
- ✓ políbil nebo pohladil jste svoji manželku před odchodem do práce nebo po příchodu domů?
- ✓ přinesl jste jí dárek nebo malou pozornost, aniž by to očekávala?

Jak jste uspěli?

(odpověď najdete na str. 23)

LETNÍ CESTOVÁNÍ

Někteří lidé vstoupí do našeho života a rychle na ně zapomeneme sotva odejdou. Jiné letmo potkáme, ale zanechají v našem srdci stopy a již nikdy nejsme takoví, jako před tím, než jsme je potkali.

Právě mezi ně patří autorka následujícího příspěvku. Byla pro nás velkým příkladem a inspirací. Jarko děkujeme a přejeme hodně příležitosti, aby Tvoje vitalita a radostný pohled na svět ještě zazářil mnohým. Přejeme ti, aby si roztačela kola vozíku ještě mnohá léta.

14 ZÁPAS O DUŠI

Moje letní pobyty začaly koncem května 1993, kdy jsem odjela na psychorehabilitační pobyt do Soběšic na Šumavě, okres Klatovy. Bylo tam dobře a i počasí nám přálo. Pobyt pořádal sekcce postižených DMC.

Po návratu ze Soběšic jsem se vydala na velkou cestu. Na invalidním vozíku jsem urazila 390 km za 10 dní, z Hodonína do Prahy, bez použití dopravních prostředků. Jela jsem za každého počasí: v horku, v dešti, a celou dobu proti větru. Překonávat odpor větru bylo nepříjemné zvláště v deštivém počasí. Ale cestu jsem absolvovala bez větších problémů, úspěšně, a bez defektu. Nocleh mi skýtala příroda. Spala jsem pod širákem. S sebou jsem měla trochu jídla a tři litry vody, které jsem cestou doplňovala. Vodu jsem používala nejen k pití, ale i k mytí a přepírání drobného prádla. Měla jsem malý vaříč, kastrolík a plastickou misku. V té jsem prala a umývala se. Prádlo a osobní věci jsem měla v malém kuffíku na vozíku za zády. Deku pod sebou na vozíku, ostatní věci v tašce za opěradlem vozíku. Po cestě jsem se setkávala s mnoha lidmi. Většinou mi fandili a velmi mi pomáhali. Kromě osobního deníku jsem si vedla i cestovní deník.

Moje trasa začala v Hodoníně dne 10. 6. 1993. Namířila jsem to na západ. Pokračovala jsem přes Josefov - Průšánky - Moravský Žižkov - Velké Bílovice - Podivín - lesními cestami, i zarostlými vysokými kopyvami a ostružiním. Dostala jsem se k řece Dyji u Ladenického mostu. Za horkého slunečného dne jsem pokračovala na Janův hrad. Je to napodobenina zříceniny středověkého hradu - empírový letohrádek z r. 1804. Potom dále do Lednice přes park. Gotický hrad ze 13. století byl

v 16. století přestavěn na renesanční zámek. Patří k němu i minaret 60 m vysoký v maurském slohu z r. 1798 - 1802. Je to nejsevernější minaret v Evropě. Zde skončila první etapa. Mám za sebou prvních 34 km.

Druhý den jsem pokračovala z Lednice po naučné stezce kolem Hlohoveckého rybníka do Hlohovce. Nádherná scenérie, průhledy přes rybníky, Apollonův chrám a všude bylo plno ptačího zpěvu. Dojela jsem k Hraničnímu zámku. Po odpočinku jsem jela dál kolem rybníka Nesyt. Je to největší rybník na Moravě. Přes Sedlec a Mušlov jsem dojela do Mikulova, kde mě zastihla bouřka. Dnes jsem ujela sedmáct kilometrů.

Třetí den jedu trasu přes Rakousko. Z Mikulova jsem přešla přes státní hranice za deštivého počasí. Déšť a vítr mě provázel celou cestu. V Drasenhofenu poprvé v němčině vysvětluji lidem, co podnikám. Žádala jsem o dokumentaci. K razítku do deníku mi přidali úsměv a přání šťastné cesty. Za Drasenhofenem mě zastihl prudký déšť. Voda se po silnici valila potokem. Zastavil mi pán s dodávkou. Naložil mě i s vozíkem a svezl 8 km do Ottenthalu. Cestou jsem mu povídala, ne zrovna plynulou němčinou, o své cestě. Z Ottenthalu jsem jela přes Pottenhofen a Wildendürnbach do Laa a.d. Thaya. Tady už na chvíli vykouklo k večeru sluníčko, tak jsem se tu usušila. A vyjela jsem z Rakouska do Hevlína. Přes Rakousko jsem v dešti a proti větru urazila 31 km.

Čtvrtý den jedu trasu Hevlín - Znojmo, přes Dyjákovice - Hrádek - Valtrovice a Suchohrdly. Po cestě se pasu na třešních a hrášku.

Pátý den pokračuji ze Znojma přes

Citonice - Milíčovice a Vracovice do Lesné, kde je větrný mlýn s kavárnou. Dále směr Lesná - Štítary - Jemnice. Nocuji u lesa pod širákem.

Šestý den absolvuji nejdlejší a nejnáročnější etapu. Z Jemnice jedu do Dačic. Je zde pomník kostce cukru. První kostka cukru na světě byla vyrobena v Dačicích v r. 1843. Pokračuji přes Markvarec a Kunžak do Jindřichova Hradce. Padesát sedm kilometrů stoupání do kopců Českomoravské vrchoviny je únavné. V Jindřichově Hradci nocuji u mojí tety.

Sedmý den ráno jsem se vydala na další etapu, napakovaná jídlem od tety. Za sebou mám 214 km, asi polovinu plánovaného putování. Z Jindřichova Hradce pokračuji na Pluhův Ždár, Tučapy a Košice. Nocovala jsem opět u lesa pod širákem.

Osmý den se probouzím do deštiného dne. Po snídani startuji do Plané n. L. a sjíždím z Českomoravské vrchoviny. Přes Sezimovo Ústí se dostávám do Tábora. Z Tábora se chci dostat na Votice, ale nějak jsem nechtěně najela na dálnici. Jedu 3 hodiny v dešti a větru. Kolem mě fičí řada aut, jedno za druhým. Cesta byla nudná a hrozně nepříjemná. Nebylo kde zastavit a odpočinout si. Byla jsem nemile překvapena a skoro nešťastná, když jsem po těch 3 hodinách strastiplné cesty přijela zase do Tábora. Tam už jsem ale nabrala správný směr a pokračovala do Mezna. Potřebovala jsem přenocovat pod střechem, protože jsem byla promočená od celodenního deště, unavená, a bylo chladno. Ale v Meznu nebyla možnost přenocování. Musela jsem jet, ač byl večer, ještě dál do Miličína. Tam jsem přijela kolem 21. hodiny. Sháněla jsem nocleh v soukro-

mí, ale tam pronajímají jen cizincům. Jela jsem dál, až jsem přijela k motelu Nonstop Market Miličín. Přijela jsem ke dveřím zmrzlá, mokrá, velmi unavená a ospalá. Vyšli dva muži od personálu. Aniž jsem něco řekla, vynesli mě i s vozíkem přes 2 schodky dovnitř. Pak se domlouvali s paní vedoucí a recepční v jedné osobě. Za chvíli mě vynesli do 1. poschodí. Paní vedoucí mě vezla po koberci chodbou, pak otevřela dveře pokoje a vjela se mnou dovnitř. Bylo tam příjemné. Měla jsem celý pokoj pro sebe. Za závěsem skříň, stolek, umývadlo. V pokoji tři ustlaná lůžka, na každém ručník a nad lůžkem byla lampička. Na stolku rádio. Přes chodbu naproti pokoje WC a sprcha s luxusním mýdlem. Paní vedoucí mi nabídla večeři, ale byla jsem tak unavená, usínala jsem na vozíku, že jsem večeři odmítla. Osprchovala jsem se v luxusní sprše, a zalehla.

Ráno jsem chtěla vyrovnat účet, ale oni prý mě tu nechali přespát zdarma. Je to soukromý hotýlek, nový, útulný a má příjemný personál. Ještě mě obdarovali různými suvenýry. Miličín je zvaný též Česká Sibiř. Bylo tam opravdu hodně chladno. A nedaleko je zalesněný kopec s názvem Amerika. Vída, projela jsem přes Sibiř i Ameriku. Z Miličína jsem odpočatá vyrazila na další etapu.

Devátý den jsem vjela přes Oldřichovec do Středočeské pahorkatiny. Je to taková "houpačka" - s kopečka do kopečka. Ve Voticích jsem sjela ze silnice E 55 a pokračovala přes Olbramovice na Konopiště. Tady je také nádherná krajina. Jela jsem lesem kolem kempu a hotelu, a silničkou kolem zámku přes Václavice do Chrástana. Asi 2 km nad Chrástánama jsem si v poli

16 ZÁPAS O DUŠI

za keřem ustlala na další nocleh. Už se blížím ku Praze.

Desátý den vstávám ve 4 hodiny ráno. Kolem je plno ptačího štěbetání. Ozývá se bažantí skřehotání, z dálky sem doléhá kukaččin hlas. V noci kolem mě štěkaly lišky. Asi ve 4,45 hod. se na východě rozlévá červánková zář. A tak jsem se vydala na poslední etapu, přes Netvořice do Krňan. Po snídani jsem pokračovala dál. V 7,30 hod. překračuji hranice okresů Benešov a Praha západ. Za Hradiskem sjiždím ze Středočeské pahorkatiny do Štěchovic. Překračuji Vltavu a jedu podél Vltavy. Je to nádherné. Vpravo řeka, vlevo skály porostlé stromy a keři. V Davli pozoruji, že protější skalnatý břeh má porost bez listů. Pomyslela jsem si, že je to asi spálené sluncem a suchem. Ale po několika metrech vidím to stejné i na mé straně. Po chvíli jsem si všimla, že na silnici jsou tisíce chlupatých housenek. Ty dokázaly zbaštit a zlikvidovat celou vegetaci. A během krátké doby - asi za týden. Byl to smutný pohled. Bylo po nádhře. V poledním horku nebylo kam se schovat do stínu. Všechno listí sežraly housenky. Bylo vedro. Cesta začínala být úmorná. Procházím úsekem, kde vedou vedle sebe tři způsoby dopravy: železniční, říční, silniční. V 15,15 hod. jsem u tabule s nápisem PRAHA. Ale do centra Prahy je to ještě asi 15 km. Projíždím přes Vrané nad Vltavou, Zbraslav, Komořany, Modřany, Hodkovičky. A jsem v Braníku. Odtud jedu do centra Prahy autobusem MHD. Poslední den jsem urazila 58 km. Do Rozhlasu jsem jela až další den.

Mé putování jsem zakončila v Českém rozhlase. Tam už jsem byla očekávána. Posílala jsem totiž ze své cesty

průběžné lístky, kde jsem a kdy asi dorazím do Prahy. Přivítala mě paní Marie Kysilková a pan Milan Rykl, redaktori pořadu Regina tour, pořad pro kulturu cestovního ruchu (každé pondělí od 20 do 21 hod. na stanici Praha). Tady se mnou natočili několik pořadů o mém putování.

Absolvovala jsem 10 etap - 10 dní - 390 km, z toho jednu etapu přes Rakousko - 31 km. Projela jsem 9 oblastí (Slovácko, Lednické rybníky, Rakousko, Znojensko, Českomoravskou vrchovinu, Středočeskou pahorkatinu, Posázaví, Táborsko, Povitaví) a 9 okresů - Hodonín, Břeclav, Znojmo, Třebíč, Jindřichův Hradec, Tábor, Benešov, Praha západ, Praha střed.

Cestu jsem zvládla úspěšně, v dobré kondici. Jela jsem úplně sama, bez doprovodu. Byla jsem vybavena vitamínovými přípravky a hroznovým cukrem. Jinak jsem se stravovala skromně. Hlavní mojí potravou byl chléb.

Po skončení této akce jsem jela na tábor pro zdravotně postiženou mládež do Koryčan - s hypoterapií - to je léčba jízdou na koni. Denně jsme jezdili na koních dopoledne i odpoledne. Hodně jsme chodili i na vycházky do okolí.

Potom jsem jela na tábor do Dobré nad Sázavou. A pak jsem byla celý měsíc srpen na léčení v lázních Luhačovicích. Svě letní pobyty jsem zakončila tím, čím jsem začala - rehabilitačním pobytem. Tentokrát to bylo v Březejci na Českomoravské vrchovině, u Velkého Mezíříčí.

Na všech cestách mě provázela Boží laskavost. Náš Pán mě neopustil ani na chvíli. Cítila jsem ve své blízkosti jeho teplo a ochrannou ruku. Díky Jeho přítomnosti jsem se nemusela ničeho bát. Když jsem putovala do Prahy,

cítila jsem Jeho péči nejvíce. Vždy vyslyšel moje prosby, vždy jsem dostala dobré místo k přenocování, vždy byl dobrý závěr celé etapy. Díky Bohu jsem neměla zdravotní ani jiné problémy. A všude, kde jsem trávila své doby, byli kolem mě dobří lidé. Lásku a pokoj jsem cítila na každém kroku. A stále cítím vedle sebe Boží přítomnost. A to je nádherné. Tento pocit dodává člověku radost, sílu a bezpečí.

- Jarka Zigáčková -

STOPY

Jedné noci jsem měl zvláštní sen. Šel jsem s Bohem, svým Pánem, po písčitém pobřeží. Před očima mi probíhaly obrazy z mého života. Byly doprovázeny šlépějími v písku. Někdy jsem viděl stopy dvou osob, jindy pouze jediné. To mě udivilo. Když jsem nejvíce trpěl samotou, starostmi, pocitem selhání, nebo strachem - vždy se objevovaly stopy jen jednoho páru šlépějí. Obrátil jsem se k Bohu s otázkou:

"Pane, Ty jsi mi slíbil, že vždy půjdeš se mnou, že mám jen důvěřovat. Teď však shledávám, že v době mých nejtěžších zkoušek byly vidět jen jedny stopy. Proč jsi tehdy nebyl se mnou, když jsem Tě nejvíce potřeboval?"

Na to mi Bůh odpověděl:

Když jsi viděl jen jedny stopy v písku, právě tehdy jsem tě nesl ve svém náručí.

- ◆ *Požehnan buď Panovník, den ze dne nosí za nás břímě. Bůh je naše spása, Bůh je Bohem, jenž nás zachraňuje. Je to On, Panovník Hospodin, kdo vyvádí z tenat smrti. (Ž 68:20-21)*

HRADNÍ VYHLÍDKA

Mnohé problémy našeho duchovního života mají jednoduchou příčinu. Naše srdce nebylo dosud zasaženo tím, co Bible učí o církvi. Nechci církev ztotožnit se sborem nebo s nějakými "našimi" sbory. Mám na mysli spojení všech "živých kamenů" do úchvatné stavby chrámu Kristova těla.

- ◆ *Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem. (2 K 6:16b)*

Již při setkání s farizeji, náš Pán představil tento projekt velmi vážně:

- ◆ *Zbožte tento chrám, a ve třech dnech jej postavím. (J 2:19).*

Jistě něco víte o Božím obraze církve:

- ◆ *... tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. (Ef 5:27)*

To mám být Já? Bratr X? Sestra Y? Vyloučeno. Pokusme se však přesto vžít do toho, jak Bůh vidí církev. To je už patrné v okamžiku, kdy posílá svého Syna. V Jeho smrti máme před sebou absolutní vyjádření Božího charakteru. V důsledku Golgaty se spasení člověka stalo výhradně Boží záležitostí. A zmrtvýchvstání Ježíše Krista jako hlavy těla církve je rovněž do poslední dechu Boží slávou, ze které je člověk s jeho vlastní vůlí a představami úplně vyloučen. Uvědomujeme si pak absurditu toho, mluvíme-li o "našem" sboru, o tom, jak ho MY chceme budovat? Vždyť se už všechno stalo, dokonce už před ustanovením světa:

- ◆ *... v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tvář. (Ef 1:4)*

Proto z Božího pohledu v církvi není

18 ZÁPAS O DUŠI

nic lidsky zkaženého. Proto je církev nazvána Nevěstou a ozdobena různými láskyplnými slovíčky. Nám pak nezbyvá než VĚŘIT, že je to pravda, a nevěřit tomu, co VIDÍME, slyšíme nebo cítíme.

- ◆ *Jsmo tedy stále plni důvěry, neboť víme, že pokud jsme doma v tomto těle, nejsme doma u Pána - žijeme přece z víry, ne z toho, co vidíme. (2 K 5:7)*

Často se vzpíráme představě, že za bratra X nebo sestru Y zemřel Pán Ježíš. Nicméně především z tohoto důvodu zůstáváme ještě na této zemi, abychom směli zahlédnout Boží krásu v podobě svých sourozenců. Chtěl bych na to upozornit zvláště ty, kteří smýšlejí o církvi v kategoriích "užitečnost" a "použitelnost". Na křesťanech však není zajímavé, jak evangelizují, horlí, slouží a nehřeší, nýbrž pouze skutečnost, že jsou živými cihlami chrámu,

- ◆ *...který nebyl vystavěn lidskýma rukama" (Sk 7:48)*

Zkusme vyhlídku s tímto panoramatem udržet jako dobytý hrad a nevydávejme jej nepříteli. Možná si neuvědomujeme, že jsme území pevnosti ještě nedobyli. Stále totiž nevidíme nic jiného než houf nefunkčních a neschopných lidí. Diagnóza naší nemoci je očividná. Náš vztah k sourozencům v Kristu neprošel křížem. V domnění, že jsme k tomu vysláni, počínáme si spíše ničitelky než stavitelky. Přinášíme ostatním své představy a vnucujeme jim je ze svévolně uchvácené pozice "mini-" až "velepastýřů". Podvědomě nebo nahlas provádíme selekci sboru na část "funkční" a "nefunkční" a sebe pochopitelně vidíme na vrcholu pyramidy. Potom už není daleko k okultně - parapsychickým zkratkám v touze

co nejučinněji ovládat druhé. Přitom církev je jedinečným organismem právě v tom, že je v ní místo, obdarování, a nakonec i služba pro nejslabší a nejmenší z lidí.

Ale zkusme domyslet i další důsledky popisované nemoci. Pokud v našem životě chybí kříž, nastupuje zákon. Tuto souvislost v Písmu nejlépe odhaluje epistola Galatským. Židovští učitelé přispěchali do Galácie s destruktivním programem výměny kříže za obřizku (Ga 5:11). Živá, nespoutaná víra byla vytlačena obřadnickým, skutkařením. Z jiného pohledu se jedná o pokus zničit církev. Ta je totiž dokonalým, ovšem křehkým výtvozem Boží milosti; daří se jí v mírném podnebí Milosti, odumírá a hyne však ve výparech zákona. V praxi to znamená, že jednotlivec, který nejedná tak, jak Kristus jedná s ním, vnáší do obecnosti zákonickou, tvrdou atmosféru bez slitování, jak o ní čteme v knize Galatským:

- ◆ *Bratři, upadne-li někdo z vás do nějakého provinění, vy, kteří jste vedeni Božím Duchem, přivádějte ho na pravou cestu v duchu mírnosti a každý si dej pozor sám na sebe, abys také nepodlehł pokušení. Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův. Myslí-li si někdo, že je něco, a přitom není nic, klame sám sebe. Každý ať zkoumá své vlastní jednání; pak bude mít čím se chlubit, bude-li hledět jen sám na sebe a nebude se porovnávat s druhými. Každý bude odpovídat sám za sebe.*

(Ga 6:1-5)

Pochmurný výčet v 5. kapitole Galatským 19-21 je důsledkem politiky bezohledného prosazování lidských ambicí.

- ◆ *Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějnictví, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci. Řekl jsem už dříve a říkám znovu, že ti, kteří takové věci dělají, nebudou mít podíl na království Božím.*

Kde vládne pouze zákon, nastupuje hřích a smrt. Ponaučením by nám měl být následující verš:

- ◆ *Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony. (Ga 5:24)*

Už na počátku dějin zabíjí náboženský Kairí, ovládaný svým JÁ-stvím, člověka víry, spravedlivého Ábele. Věřím tomu, že čtenáři netouží následovat Kaina, že jste se stali dobyvateli hradu církve, bušíte na vstupní bránu a vnikáte do reprezentativních komnat obytné věže s výhledem. Panoráma je skutečně překvapující, ne-li šokující. Najednou uvidíte, že bratr X se sestrou Y, které jste hodnotili jako "duchovně mrtvé", nebo sbor, který jste odepsali s poznámkou "spoután duchem denominace", jsou plni Boží slávy.

- Martin Skořepa -

DEJME TOMU, ŽE ...

Dejme tomu, že by mi někdo nabídl tisíc dolarů za každou duši, kterou bych přivedl ke Kristu. Snažil bych se k němu přivést více duší, než se snažím nyní? Je možné, že bych *pro peníze*, i za tu cenu, že budu riskovat trapasy nebo výsměch, zkoušel dělat to, nad čím váhám, nebo čemu se vyhýbám, mám-li plnit Boží příkaz? Proč má láska k Bohu a bližním pokulhává? Je má láska k penězům silnější než

láska k Bohu nebo láska k duším? Možná právě to vysvětluje, proč nezískávám duše.

Dejme tomu, že ... bych uviděl slepce, který se přibližuje k okraji hlubokého srázu. Mohl bych zůstat sedět, aniž bych ho nějak varoval a zachránil ho od jisté smrti? Nebyl bych v Božích očích vinen jeho smrtí stejně, jako kdybych ho přímo zabil? Smrt těla, které se mohlo předejít, ale nepředěšlo, je hrozná. Ale co smrt lidské duše, které se dá předejít - zahynutí mnoha duší - za které by mě mohl Bůh volat k zodpovědnosti? Jestliže mé "zabití" někoho z nedbalosti je neomluvitelný zločin, co se dá říci, když zabijí někoho z nedbalosti o jeho duši?

Dejme tomu, že ... "až tam budou čtena jména", já tam budu sám, protože za celá ta léta jsem nebyl schopen najít jediného člověka, který by tam byl se mnou díky tomu, že bych ho přivedl ke Kristu - co pro mne znamenalo nebe?

Dejme tomu, že ... jako zaměstnanec bych byl ve službě, kterou poskytuji - jeden týden horlivý, druhý týden vlažný a nakonec třetí týden bez zájmu; a pak znovu horlivý, vlažný a bez zájmu a tak dále. Jak dlouho by zaměstnavatel toleroval takovou službu? Ale není služba, kterou poskytuji Bohu, taková, jako když hledám duše? Možná, že není ani tak dobrá jako tato. Kdyby Boží láska ke mně byla prokazována tak křečovitě, jako má láska k němu, jak by se mi asi dařilo?

Dejme tomu, že ... až přijde závěrečné zúčtování, byl bych nalezen ne s deseti hřivnami nebo s pěti, ale jen s jednou a to tou, kterou služebník "ukryl v zemi" (Mt 25:14-30). Co potom? Neschoval jsem hřivnu získávání

20 ZÁPAS O DUŠI

duši pro Krista v zemi? Nemusím si náhodou dát pozor, aby osud neuzi-tečného služebníka nebyl i mým osu-dem?

Dejme tomu, že ... by se mě někdo zeptal, kolik duší jsem se vytrvale snažil získat pro Krista za poslední měsíc nebo aspoň za minulý rok? Jaká by byla moje odpověď? S kolika jsem hovořil? Kolik jich mám na svém modlitelném seznamu? Nezajímá-li mne spása druhých ani natolik, abych se za ně denně modlil, není se čemu divit, že žádné duše nezískávám.

Dejme tomu, že ... každý člen sboru, do kterého patřím, by se dnes rozhodl pro život *plného odevzdání* se vůli Boží podle jeho Slova (Ř 12:1-2) a stal se od nynějška člověkem, který bude získávat duše podle příkladu, který nám dává Pavel (1 K 9:20-22). Nepřišlo by takové probuzení, jaké tento sbor nebo společenství nikdy nevidělo? Nechci i já říci, že z Boží milosti se vydávám dnes do služby a budu získávat ztracené? Budu se denně modlit za ztracené a budu dělat vše, co je v mých silách, pod vedením Ducha svatého, abych pomohl dovršit neobyčejné dílo, pro které můj Bůh a můj Pán přišel na svět. Rád odpoví na naše volání.

- ◆ **Ježíš jim řekl: "Pojďte se mnou a udělám z vás rybáře lidí."** (Mk 1:17)

- převzato -

MILOST, NE MZDA

Lidé vždy klopytali o jednoduchost spásy. Spása je nejtěžší k přijmutí, protože je nejjednodušší a nejsnazší k pochopení. Proto dnes máme tolik SEKT a "věřících", kteří přicházejí

z "křesťanstva", ale s biblickou vírou nemají nic společného. Každý z nich věří ve svůj osobní způsob spásy, ale všichni dohromady sdílí společného jmenovatele - kupují si Boží "přízeň" lidskými skutky a náboženskou gymnastiku. Boží přízeň není ke koupi, ta prostě je. Starý i Nový zákon, všech 66 knih, jednotně ohlašují, že Bůh milosrdně zachraňuje milostí každého pokoušeného, kajícího se hříšníka, který k němu přistoupí bez přítěže vlastní dokonalosti, který k němu přistoupí ve víře, že Bůh, Ježíš Kristus, za něho a pro něho zemřel. Spasení hříšník se odvrací od hříchu a od sebe ke svému Pánu, jehož poslouchá a podřizuje se mu. Přestože je pro nás spása zdarma, stála nejvyšší cenu - Boží život.

Ústřední námět Starého zákona je vykopení milostí. Je až neuvěřitelné, že farizejové tuto pravdu nepochopili. Přísný důraz na náboženské rituály a zákon svedl ty, kdo se neodvrátili od hříchů a neobrátili k Pánu, a proto zůstali ztraceni.

Rozumějme, člověk není zatracen, až když něco špatného provede. Všichni lidé se narodili do otroctví hříchu a jsou ztraceni. Celý svět je pod nadvládou toho Zlého. Pouze svobodný Pán, Ježíš Kristus, může vykoupit Satanovy otroky, aby byli spaseni. Spása je v podstatě výkup otroků smrti na svobodu života.

Farizejové svedli mnohé, protože byli příliš zaměstnání snahou vydělat si na spásu. Jako by byli zaslepení a neviděli následující pravdu:

- ◆ **Spravedlivý bude žít pro svou věrnost.** (Abk 2:4)

Farizejové vzhlíželi k Abrahámovi jako k otci, ale nepochopili klíčovou lekci jeho života:

- ◆ *Abrahámovi byla víra počítána za spravedlnost. Kdy mu byla započtena? Byl už obřezán, nebo ještě nebyl? Nebylo to po obřízce, nýbrž před ní. (Ř 4:9-10)*

Farizejové očekávali příchod Mesiáše, ale úplně zavřeli oči nad pravdou, že Mesiáš přijde proto, aby zemřel za hříchy světa.

- ◆ *Jenže On (Ježíš) byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. (Iz 53:56)*

Co může být zřetelnější než být "proklán, trestání snášel pro náš pokoj". Vždyť zde je prorokována zastupující smrt! Za nás a místo nás byl potrestán, abychom měli pokoj. A farizejové to neviděli. Považovali se za světlo a neviděli, že jsou temní hříšníci, kteří potřebují spásu. Svoboda je podrobení se absolutní Pravdě - Bohu. Spása přivodí poslušnost Bohu, který připraví dokonalé skutky.

- ◆ *Jsmo přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Ef 2:10)*

Ukažte mi křesťana, kterému Bůh nepřipravil dobré skutky, a já vám ukáži člověka, který není jeho dílo v Kristu Ježíši. Náboženství, a to jakékoliv, učí: "Konej dobré skutky, abys byl spasen! Skutky jsou příčinou a spása účinkem." Biblická víra je jedinečná a učí pravý opak všech náboženství. Jinými slovy říká: "Protože jsi spasen, konáš dobré skutky. Ty nejsou z tebe, ale jsou ti připraveny Bohem. Spása je příčinou a skutky účinkem." -pst-

KROKY PROVÁZEJÍCÍ EVANGELIZACI

- 1. Buď tvořivý:** Používání traktátů k evangelizaci je významná pomoc, ale nezapomínej, že sdílení víry není mechanická záležitost.
- 2. Buď citlivý:** Dovol Duchu svatému, aby ti ukázal nejvhodnější okamžik, jak a kdy budeš o Bohu a víře v něj svědčit.
- 3. Buď přímý:** Když máš příležitost svědčit o víře, veď hovor od etiky a morálky přímo k Bohu raději než všeobecnému povídání.
- 4. Buď mírný:** Nikdy se kvůli víře nehádej. Evangelium je svědectví lásky.
- 5. Buď důsledný:** Málokdo věří v Pána Ježíše Krista okamžitě, aniž by uvažoval, než učiní rozhodnutí. Pokračuj ve svědectví z lásky k Bohu nezávisle na očekávaném výsledku.
- 6. Buď milující:** Písmo nás vybízí, abychom milovali a rozdávali lásku bez podmínek, zda se jedná o osobu spasenou či nespasenou.
- 7. Buď osobní:** Osobní svědectví, které vychází ze srdce, přesvědčí mnohé.
- 8. Buď specifický:** Pamatuj si, že cílem evangelizace je přivést ty, kterým svědčíš, k pochopení Kristovy smrti na kříži. Pán Ježíš Kristus zemřel na kříži za každého z nás jednotlivě.
-Charles Stanley-

POSUŇTE SAMI

Během posledních šesti měsíců jsme rozeslali 30.000 výtisků zvláštního vydání časopisu Zápas o duši. Všechny

22 ZÁPAS O DUŠI

ny adresy jsme získali z akce, kterou organizovali němečtí křesťané u nás. Během doby, které této akci věnovali, získali asi 40.000 adres lidí, kteří si napsali o zaslání křesťanské literatury. Při konečné kontrole počítač odhalil, že na jednu adresu často připadala jména několika členů téže rodiny. Všechny vícenásobné adresy jsme tedy spojili a tak snížili počet adres na 30.000. Smyslem této akce bylo, podat prvotním zájemcům o křesťanskou literaturu něco nového, co by mohlo posloužit dál. Byli jsme požádáni, abychom připravili zvláštní vydání časopisu Zápas o duši. Ve spolupráci s řadou křesťanů, kteří se na této akci podíleli, byl učiněn výběr článků tak, aby posloužil co nejširší veřejnosti. Zpracování adres může posloužit místním sborům a skupinkám k osobnímu kontaktu. Počítač totiž seřadil adresy tak, že snadno přečtete z celých bloků sídlišť a jednotlivých domů, kolik obyvatel má zájem o duchovní otázky.

Jaké jsou ohlasy? Posuďte sami.

Nejdříve trochu statistiky. Na asi milion dosažených domácností odpovědělo kolem 30.000 zájemců, kteří si objednali zdarma z výběru Nového zákona a dalších dvou knížek. Na těchto 30.000 adres jsme později poslali zvláštní číslo ZoD. Z těchto se nám vrátilo asi dvacet, protože adresát zemřel, a podstatně více, protože se adresát odstěhoval. Z tohoto kontaktu si čtenáři mohli objednat další křesťanské materiály - u nás, v Brněnské tiskové misii a dvou křesťanských nakladatelstvích. V těchto čtyřech misijních tiskových organizacích se sešlo jen několik stovek objednávek. Vezmeme-li v úvahu, že mezi nimi je už řada křesťanů, zbývají dvě základní otázky. Kolik

lidí odpovědělo jen proto, že jsme nabízeli něco zdarma? A kolik lidí odpovědělo proto, že opravdu hledali Boží plán pro člověka? Tato zkušenost nám něco říká o biblickém poměru mnoha ztracených a málo spasených. Jistě, nikdo nebude spasen protože projevil zájem o naši literaturu. Přesto, zájem je první krok ke spásanosné víře. Ale ani zde vše nekončí. Patří sem i ohlasy, které jsou pro nás nesmírně cenné, protože vyjadřují duchovní úroveň a myšlení některých lidí našeho národa.

Každý dopis je odezvou na osobně navázaný kontakt s křesťany, kteří ve svém volném čase, za své peníze, a s ochotou, která se rovná bláznovství pro Krista, celou tuto akci organizovali. Žádnou adresu jsme nezískali nějakou nekalou cestou. Každá adresa, kterou jsme získali je psána vlastní rukou.

✉ *Drzí sektáři!*

Ježíš Kristus založil jednu církev a ustanovil Petra za její hlavu, t.j. prvního papeže. A dále ustanovil Svátost Oltářní. Řekl, "Komu hříchy odpustíte - budou odpuštěny, komu hříchy zadržíte, budou zadrženy." Již od dob apoštolů se věřící zpovídali ze svých hříchů. A vy jste si z Bible vybrali jenom to, co se vám hodí. Bludaři ... Neotravujte!

- anonym -

✉ *Přeji si poznat toho, kdo Vám podal mou adresu, osobnost nebo instituci, neboť do budoucna si nepřeji, aby mi byla zasilána divná propaganda jakou je Zápas o duši. Se žádnou církví nechci mít nic společného. Je to strůjce všeho zla, viz Jugoslávie, Alžír a jim podobné. Všechny tyto spolky bych osobně likvidoval v plynu.*

- J.H. -

☒ *Vážení,*

...opět jsem se nestačil divit, kolik hlouposti a nevědomości rozšiřujete mezi lidi. ...dožralo mně záměrné překrucování Pravdy. Zesměšňování a ponižování ostatních náboženských systémů a vyznání plus fanatické zapírání vědeckých důkazů o evoluci ve vesmíru i v oblastech života na zemi. Vaše pomýlené filozofické a mentální spekulace, ač zaštitěny Biblií, nemohou vychovávat lidi k lásce k bližnímu. ... Já bych Vám dal vidle do ruky a hybaj do maštale. Práce je ten nejlepší lék na choré mozky. Každý člověk má svaté právo na "svou" víru. A také každý má tu "svou."

-V.J. -

Samozřejmě, že jsme dostali i jiné dopisy, mnoho otázek, přání jakým tématům se věnovat a také dopisy, které obyčejně pohladí.

☒ *Vážený pane,*

... v posledních dnech se mi dostalo do rukou č. 31 a zvláštní vydání časopisu Zápas o duši. Moc bych si přála, kdybyste mi mohli udělat radost a občas mi některé číslo zaslali.

Texty jsou poctivé, nepobuňují přehlížením, jsou promyšlené a skoro se dá říci inspirované. Nerozepisují se, polemiku svádím sama se sebou - avšak mohu říci, že se nepřikloním ke kritikám teologů, ale bezesporu k vstřícnému pochopení laiků. Tím chci říci, že by mi časopis skutečně přinesl potěšení. V potěšení je mnohdy i vědomí zahanbení, že mládí má docela dobrý a opodstatněný důvod se domnívat, že má co říci stáří. Já stařena se od Vás nechám ráda poučit a okouzlit. Dopřejete mi to?

-V.B. -

Na závěr chceme dodat, že máme radost ze všech dopisů. Kromě prvních ukázky byly všechny podepsané a mohli jsme odpovědět. Nové čtenáře vítáme, věrným čtenářům děkujeme a všem dohromady přejeme, abychom se společně učili zvažovat fakta, abychom dovedli respektovat názory druhých, ale vždy stáli na biblických základech a aby nás všechny spojovala láska ke Kristu.

- Vaši vydavatelé -

TEST PRO MUŽE - Jak jste úspěšni?

- ✓ 120 výborně. Jistě máte nejspokojenější manželku ve svém okolí.
- ✓ 90-110 velmi dobré. Pokračujte tak i dál.
- ✓ 60-80 průměr. Zkuste maličko přidat.
- ✓ 30-50 žádná sláva. Je na čase se zamyslet.
- ✓ 00-20 je to na pováženou. Zbylo něco z dob zamilovanosti?

Tento test je malá inspirace k zamýšlení, aby vaše manželství nechřadlo, ale kvetlo.

POMOZTE NÁM

Hledáme větší dům, nejlépe dvougenerační, pro HCJB World Radio v Praze, Brně nebo poblíž dálnice Praha - Brno v místě, kde se nachází více středních škol.

Omlouváme se, že nenalzáme čas, abychom zvládli poděkování a ostatní administrativní práce. Daňové potvrzení za první polovinu roku odešleme do konce června. Děkujeme za pochopení. Hledáme zaměstnance, který by nám s tímto a dalšími úkoly pomohl. Nevíte o někom?

**Připomínky a objednávky časopisu, kazet s pořady
HCJB - Dobrá novina, knihy "Zápas o duši" adresujte:**

České země

ZoD Distribuce

Ing. Bohuslav Vlček

Pošt. schr. 493

CZ - 595 01 Velká Bíteš

Slovensko

ZoD Distribúcia

M. & A. Zavilla

Jiráskova 165/10

SK - 916 01 Stará Turá

Dobrovolné příspěvky můžete poslat poukázkou "A"

Název účtu:

ZOD - HCJB World Radio

Číslo účtu:

Komerční banka Brno

96538-621/0100

Názov účtu:

HCJB Rádiosieť ZOD Slovensko

Číslo účtu:

VUB Trenčín, exp. Stará Turá

49134-202/0200

WORLD
RADIO

HCJB - Dobrou novinu denně zachytíte z Ekvádora

RÁNO: v létě v 7:00, v zimě v 6:00, tj. 5:00 UTC.

6 205, 9 600, 11 835 a 17 490 kHz (SSB) - v pásmu 49, 31, 25 a 17 m.

VEČER: v létě ve 20:00, v zimě v 19:00, tj. 18:00 UTC.

15 270 a 17 790 kHz - v pásmu 20 a 17 m.

TWR TIRANA: připravujeme každé pondělí ve 21:45

střední vlny: **1 395 kHz - 215 m.**

ZÁPAS O DUŠI vydává nakladatelství A-ALEF, Bořivojova 29, Ostrava

Redaktoři Pavel a Klára Steigerovi, HCJB Radiosť ZoD

pošt. schr. 893, 763 26 Luhačovice

Tisknou OSTRAVSKÉ TISKÁRNY, Novinářská 7, Ostrava 1

Vychází šestkrát do roka. NEPRODEJNÉ!

Podávání novinových zásilek povoleno:

Jihomoravským ředitelstvím spojů v Brně č.j. P/3 - 1700/91 ze dne 8.2.1991.

Dohledací pošta Velká Bíteš. Registrační číslo R 6/91.